

elkander stierven, en waar zij nu slaapt: de kinderkamer, waar nog altijd hetzelfde kleed op den vloer ligt — hoe dikwijls had zij er de ruiten van geteld! — en met dat eene raam, dat nooit open kon, en 't nog niet kan.... De studeerkamer van haar vader: hoe zachtjes liepen ze die voorbij om hem niet te storen!.... en onder de trap op het portaal die donkere hoek, waar haar broer haar bang

mee maakte.... nòg werpt ze er onwillekeurig een blik in als ze er 's avonds voorbij gaat. Nu is alles verlaten: sommige kamers zijn geheel onttakeld om de belasting: deuren en vensters gesloten: schoorsteenen afgebroken: meubelen waar ze niet van scheiden kon, in een paar vertrekken opgetast. Ze was bij zuinigheid grootgebracht; in de laatste jaren was ze zich nog veel meer gaan bekrimpen. De beide dienstboden van voorheen hadden voor ééne, onder de achttien jaren, plaats gemaakt; de vigilante 's Zondagsmorgens naar de kerk was afgeschafte; in plaats van deftige

Bij het twijfelachtig licht geleeleek haar schaduw, zij wist zelve niet wat.

zwarte zijde dekte thans een eenvoudig merinos japonnetje hare leden . . . al deze overleggingen waren zoo weinig aangenaam, dat het oog der juffrouw naar eene afleiding zocht; ze vond die in de Oprechte Haarlemsche, die zij open sloeg om de marktberichten na te zien, zooals ze elken avond gewoon was, om te weten of ze niet bedrogen werd. — Morgenochtend geen ei, overwoog ze, — ze zijn een cent opgeslagen. — Na de marktberichten kwamen de advertentiën aan de beurt: de menschen trouwden maar, en bedachten niet hoeveel er kwam kijken. Andere rubrieken dan marktberichten en advertentiën